

BON dia

8/03/2012

EDUCACIÓ

Les escoles de la Seu celebren una jornada de portes obertes

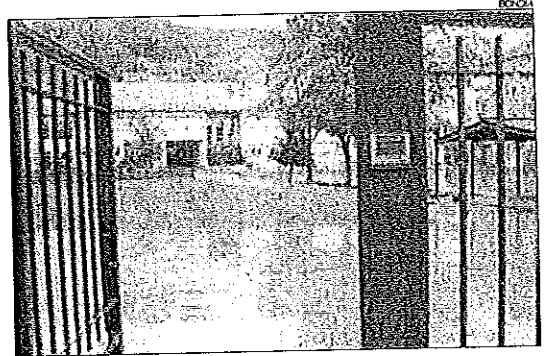
A La Valira s'atendrà les famílies que ja hi tinguin un fill escolaritzat

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

Tots els centres educatius de la Seu d'Urgell han programat la seva jornada de portes obertes just abans que comenci el període de preinscripció per al nou curs escolar 2012-2013, segons va informar ahir l'Ajuntament.

L'objectiu de les jornades de portes obertes, així com de les trobades i les visites als col·legis, és donar a conèixer a les famílies urgellenques el funcionament de les escoles, els serveis que ofereixen i el projecte de centre o el caràcter propi de cadascun.

Pel que fa als centres escolars, l'escola Pau Claris ha organitzat per a aquest dissabte, 10 de març, la seva jornada de portes obertes, que tindrà lloc des de les deu del matí fins a la una del

L'escola Pau Claris de la Seu d'Urgell.

migdia. Per la seva part, el Col·legi La Salle obrirà les portes el dissabte 17 de març, també des de les deu del matí fins a la una del migdia.

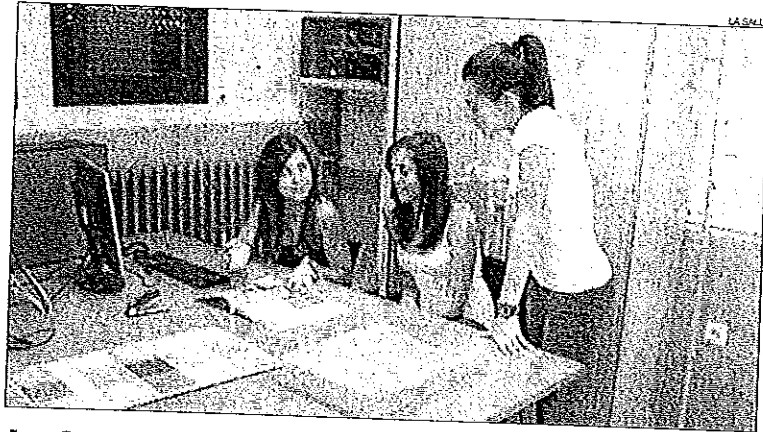
D'altra banda, les escoles Albert Vives i Castellciutat or-

ganitzen trobades concertades amb les famílies, que han de trucar al centre prèviament, mentre que a l'escola La Valira s'atendrà únicament les famílies que ja tinguin un fill escolaritzat en aquest centre. ■

BON DIA

8/03/2012

IFORMACIÓ

La Salle inaugura una aula-empresa simulada

Amb l'objectiu d'orientar la formació professional a la demanda del mercat laboral, l'escola La Salle de la Seu d'Urgell ha inaugurat aquest curs una aula-empresa simulada, una iniciativa per potenciar les pràctiques i experiències dels alumnes dels cicles formatius d'administració (grau mitjà de gestió administrativa i grau su-

perior d'administració i finances) pel que fa a la relació amb el món empresarial. D'aquesta manera, ha nascut l'empresa virtual Fustes La Salle, on els estudiants poden treballar *in situ* els diferents llocs de treball i departaments per tenir una visió del món laboral tan propera com sigui possible.

BON DIA

8/03/2012

ICICLE DE CANTAUTORS

Alabajos presenta el seu nou àlbum al bar Segle XXI

Pau Alabajos va obrir dimarts a la nit el tercer Cicle de cantautors i música folk de la Seu d'Urgell, organitzat per GR3-Plataforma Cultural i de Lleure, al bar Segle XXI, on va presentar el seu nou treball, *Una amable, una trista, una petita pàtria*, davant un centenar de persones. El cicle, creat amb la voluntat de millorar la poca oferta de música en directe que hi ha a la comarca, continuarà dimarts vinent amb l'actuació del grup de folk local Arboliach.

SE 6NE

8/03/2012

⚡ MÚSICA CONCERT

imatge promocional del grup del Penedès, liderat per Anna Roig.

Anna Roig i l'Ombre de Ton Chien, demà a la Seu d'Urgell

Cançó d'autor

Anna Roig i l'ombre de ton chien: *Bigoti vermell*.

La Seu d'Urgell. Sala Sant Domènec. Divendres, 9 de març, 22.00 h. Preu: 10 €.

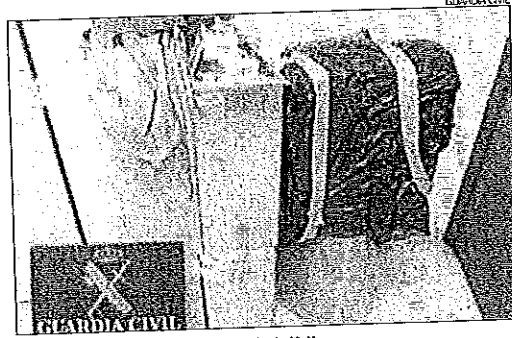
La sala Sant Domènec de la Seu d'Urgell acollirà demà un concert del singular grup barcelo-

ní Anna Roig i l'Ombre de Ton Chien, que presentarà el seu nou disc, *Bigoti vermell*, recentment elegit com a millor àlbum de cançó d'autor als premis Enderrock de votació popular. Venda d'entrades anticipades a 8 euros a Turisme de la Seu i del consell comarcal.

Bon Dia

8/03/2012

CONTRABAN

El tabac Intervingut dilluns a les Valls de Valira.

La guàrdia civil comissa 3.050 paquets de tabac

REDACCIÓ
VALLS DE VALIRA

La guàrdia civil va decomissar dilluns a la matinada 3.050 paquets de tabac de contraban de diverses marques, valorats en 11.325 euros, a dos veïns de la Seu d'Urgell. El tabac el van trobar a les cinc de la matinada en un Peugeot amb

matrícula espanyola a prop de la N-145, al municipi de les Valls de Valira. Els agents van inculpar M. B., de 32 anys, i A. V. C., de 25 anys, per una infracció de la Llei de repressió del contraban, i la mercaderia va quedar a disposició de l'administrador de la duana de la Farga de Moles. ■

SEGE

URBANISME

8/03/2012

Ajudes per rehabilitar Torà, Oliana, Puiggròs i Albatàrrec

En el marc del pla
'Viure al poble'

LLEIDA/BARCELONA | La consellera de Governació, Joana Ortega, firmarà avui el conveni per a la millora de l'entorn urbà i rural de diversos municipis de Catalunya, entre els quals n'hi ha quatre de Lleida: Oliana, Puiggròs, Torà i Albatàrrec, segons va anunciar ahir el departament. Són un total de dinou poblacions catalanes les que es veuran beneficiades per l'anomenat programa *Viure al poble*, destinat a la regeneració urbana i rural dels municipis de menys de 3.000 habitants.

Diversos municipis ja han rebut aportacions de la Generalitat en el marc d'aquest pla, que va iniciar l'anterior Govern. La primera edició del programa va beneficiar un total d'onze municipis de Lleida. Pel que fa a la segona, en va incloure set. Va ser entre el 2009 i el 2010.

BÀSQUET L·LIGA FEMENINA

Derrota inesperada

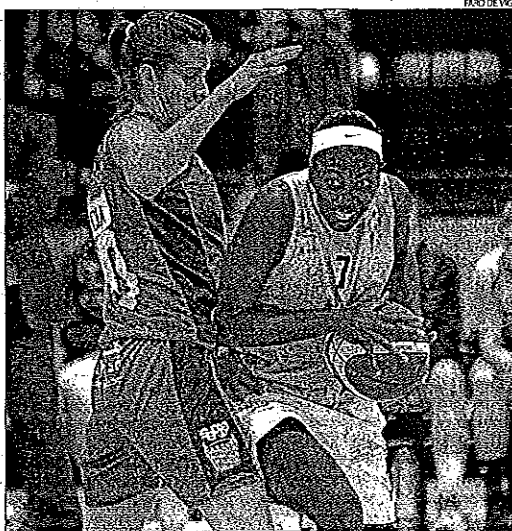
El Cadí la Seu cau a la pista del Celta de Vigo, però manté esperances de classificar-se per a Europa || Segona part de les d'Andreu Bou per oblidar

CELTA	CADÍ LA SEU
64	53
S. Gómez (11) Traoré (19) Dantas (11) A. Gómez (7) Adams (8) — Incià — Delgado (4) Kooli (4) González (3)	Nwagbo (10) Sveinsson (15) Ross (5) Karlina (6) C. García (8) — Incià — De Olan (3) B. García (3) Méndez (2) Sten (4) Brändova (1)
Partials: 12-17, 19-20, 17-8 i 16-8. Àrbitres: Pares Pardo i Godoy Monto (game) i basquet. S'ha eliminat. Incidents: Partit corresponent a la vint-i-quatre jornada de la Lliga Femenina, disputat al pavelló de Nivia, Vigo.	

REDACCIÓ

VIGO | El Cadí la Seu va caure ahir a la pista del Celta de Vigo per 64-53, un resultat inesperat però que manté les lleidatanes en zona europea quan queden dos partits per acabar la fase regular. Les d'Andreu Bou, que dominava el partit al descans, es van enfonsar a la segona meitat, víctimes del cansament acumulat després d'una ajustada recta final de competició.

El Cadí la Seu va començar a aconseguir les primeres rendes durant el primer quart, en què va arribar a manar per 8 punts de diferència (8-16). Tot i que semblava que les lleidatanes s'escaparien, les gallegues, en la llui-

Cristina García defensa Aya Traoré durant el partit d'ahir.

ta per la permanència a la Lliga Femenina, van reaccionar per situar-se a cinc punts al final dels primers deu minuts (12-17).

Les lleidatanes van tornar a agafar les regnes del partit al segon quart i van reprendre les còmodes diferències fins a arribar a la màxima de nou (26-35). Però de nou va reaccionar el Celta, que vela com se li tornava a escapar el partit. D'aquesta manera, de la mà de la jugadora se-

negalesa Aya Traoré, les de Vigo seguien vives el descans (31-37).

Després del pas pels vestidors, el Cadí no va tornar a ser el mateix de la primera meitat. El Celta va aconseguir empatar el partit i capgirar el marcador, basant el seu joc en una excel·lent defensa que va deixar les de l'Alt Urgell en només vuit punts al tercer quart (48-45). Tot i que les de la Seu d'Urgell van inten-

L·LIGA FEMENINA				
Resultats				
Ros Casares - Rivas		81-60		
Celta - CADÍ LA SEU		64-53		
P. Avenida - Girona		77-71		
Burgos - Eivissa		81-64		
Hondarribia - Caja Rural		Avui		
Obenasa - Soler		Demà		
Gran Canària - Mann Filter		dia 14		
Classificació general				
EQUIP	PJ	PG	PP	PF
1 P. Avenida	24	21	3	1861 1524
2 Ros Casares	22	22	0	1901 1250
3 Girona	24	16	8	1763 1655
4 Rivas	23	15	8	1597 1468
5 Mann Filter	23	15	8	1487 1382
6 CADÍ LA SEU	24	13	11	1607 1685
7 Soler	23	11	12	1623 1631
8 Burgos	24	10	14	1651 1749
9 Gran Canària	22	11	11	1454 1448
10 Caja Rural	23	8	15	1547 1631
11 Celta	23	7	16	1375 1589
12 Hondarribia	23	5	18	1451 1701
13 Obenasa	22	5	17	1348 1579
14 Eivissa	24	3	21	1392 1765

tar reaccionar, se'ls van acabar les forces i el Celta ho va aprofitar per sentenciar als últims minuts, en què va aconseguir la seua màxima renda d'11 punts al final del partit (64-53).

El Cadí la Seu tancarà la temporada enfrontant-se al Ros Casares al Palau d'Esports el dia 17 i al Rivas a la pista madrilenya el 24. Una recta final complicada per segellar la classificació per a Europa.

Un miler de lleidatanes víctimes de la violència masclista van ser ateses l'any passat pels Mossos d'Esquadra. La xifra creix, però també augmenta el percentatge de dones que dos anys després refan la seua vida amb una feina i restaurant relacions socials i familiars que havien perdut. La clau, més conscienciació i més i millors recursos.

DIA DE LA DONA TREBALLADORA VIOLÈNCIA MASCLISTA

Sis de cada deu lleidatanes maltractades refan la seua vida dos anys després

El centre de la Seu atén quinze dones i aquest any ja n'han mort set a Catalunya

R. RÍOS/M. MAS

(LLEIDA) La xacra de la violència masclista és una de les pitjors desigualtats de gènere, sinó la que més, a les quals s'enfronten actualment les dones. Actualment, en són víctimes almenys un miler de lleidatanes, però es calcula que només surten a la llum un de cada cinc casos. Encara que creixen les víctimes ateses a Ponent (un 17% més el 2011, fins a 910), també són cada vegada més les que aconsegueixen refer la vida. Es calcula que a Lleida són aproximadament un 60% les que se sobreposen dos anys després d'iniciar un procés de recuperació. "Considerem que l'han superat quan tornen a tindre una vida més o menys normal i pràcticament sense por", explica Carme Castelló, responsable a Lleida de l'Institut Català de les Dones (ICD). Per aconseguir-ho, són factors indicatius el fet de trobar feina (moltes no n'havien tingut mai) o reprendre relacions socials i familiars de què el maltractador les havia aïllat.

"El percentatge de dones que es refan augmenta. Hi influeix el fet que la societat n'està més conscienciada i les dones diuen prou abans, però també que hi ha més recursos. La resta queden marcades per tota la vida amb trastorns mentals o físics. Hi continua havent molt masclisme", apunta Castelló.

L'ICD, que compta amb una xarxa de serveis d'atenció a les dones a tota la província (a més del telèfon 900 900 120), ofereix atenció psicològica i jurídica a les dones que arriben a les seues dependències derivades des dels Mossos o pels metges o l'assistència social, ja que la majoria no ho han denunciat (el 2011 es van interposar 907 denúncies, un 16%). A més, fa dos mesos va començar a funcionar el Centre d'Intervenció Especialitzada de la Seu (Comtat d'Urgell, 61), l'únic a la província, que en aquest temps ha atès quinze dones i dos nens. El servei ofereix una atenció integral tant a les dones com als seus fills. "La clau perquè superin la situació és que estableixen aquest espai com a propi. Busquem trencar amb l'anul·lació que han patit fins a aquell moment", asseguren els responsables del centre. Està previst que a finals d'any s'obri un altre servei com aquest a Lleida ciutat, informa C. Sans.

EN PRIMERA PERSONA

«Es pot sortir d'una situació de maltractament»

Laura D.

DONA MALTRACTADA

Laura D. (nom fictici) és una veïna de 50 anys d'una localitat del Pla d'Urgell que ha patit en silenci durant més de 30 anys maltractaments psicològics per part del seu exmarit, de qui es va separar fa 5 anys. Un dia va decidir demanar ajuda a Creu Roja Mollerussa i des de llavors la seua vida ha canviat i ha aconseguit sortir del pou.

Com recorda la relació amb el seu exmarit? Ens vam conèixer quan teníem 15 anys i des de llavors ja em va anar modelant a la seua manera, tot i que els maltractaments psicològics que vaig rebre des de llavors es van quedar de la nostra habitació cap endins i ni les nostres filles ni ningú més de la família sap el que ha passat durant tots aquests anys. Em dol reobrir la ferida, però no puc negar-me a recordar. Va arribar a denunciar el seu exmarit?

Abans de separar-nos vam acudir fins i tot a psicòlegs i psiquiatres per poder solucionar el problema, tot i que finalment decidim divorciar-nos. Sempre m'havia fet càrrec de la casa i no tenia estalvis per tirar endavant, cosa que ha provocat que tingui una situació econòmica delicada. No obstant, mai he denunciat el meu exmarit per maltractaments, ja que no vaig voler que les meues filles declarassin en un jutjat.

Què va fer per intentar tirar endavant?

He passat per diversos estadis, des de la ràbia o la por fins a la impotència, fins que un dia em vaig aixecar i em vaig dirigir a Creu Roja per explicar la meua situació i buscar-hi una solució. Em vaig sentir molt recolzada i des de llavors m'he sentit escoltada i que em tractaven com a una persona. He fet diversos cursos, un per millorar les meues habilitats so-

cials, un altre de treballadora familiar i un més de monitora de menjador. Gràcies a això també sóc voluntària de Creu Roja. A poc a poc es va superant i he après que es pot sortir de qualsevol situació. Què diria a les persones que poden estar passant per una situació semblant a la seua?

El que més m'ha ajudat és sentir-me valorada i les habilitats que he adquirit en els cursos d'intel·ligència emocional. Hi va haver un dia en què vaig pensar que podia valdre'm per mi mateixa i llavors vaig fer un gran pas; que m'ha servit per enfortir la meua part emocional. Això m'ha donat forces per

lluitar per tindre una vida el més normalitzada possible. El que lamento és que les meues filles, que estan a càrrec del seu pare, que és qui pot mantindre-les, no entenguin la situació que he passat, ja que mai van veure cap vexació. Penso que només em podran entendre quan siguin mares.

Sabrina, l'última

■ Sabrina Cortés és l'última víctima mortal de la violència masclista a Ponent. Va morir estrangulada al novembre a Vielha.

Totes les xifres corresponen al 2011, excepte les de víctimes mortals, que són d'aquest any.

VÍCTIMES A LLEIDA

910

DENÚNCIES

907

DETENCIONS

446

MORTES A CATALUNYA

7

MORTES A ESPANYA

10

SENSE CONFIRMAR

Terrorisme domèstic

ANNA GÓMEZ
SUBDIRECTORA DE SEGRE

DETOTS ELS crims de la història de la humanitat, els més atroços són els comesos entre persones amb vincles afectius. Morir a les mans d'algu que un dia et va estimar és tan penós i injust com haver de pagar amb la pròpia vida la llibertat guanyada per les dones al llarg de segles i segles de lluita pública i privada. El terrorisme domèstic és una xacra tan o més denigrant que el polític, i les dones, sobretot les que han aconseguit algun grau de poder, han de pressionar en tots els sectors i direccions per posar-hi fi. Les noves generacions menyspreen massa sovint la lluita feminista, que

ens ha conduït a altes cotes d'igualtat, almenys davant de la llei, i el 8 de març s'ha convertit en una de les folkloriques celebracions més del nostre mediatitzat i comercial món. Recomanaria no abaixar la guàrdia perquè en temps de vaques magres les dones acostumen a pagar per partida doble els plats de la misèria. No oblidem ni un sol dia que la conciliació de la vida laboral i familiar encara és una entelequia per a milers d'empreses, que els nostres salaris continuen sent més baixos, que la nostra presència als mitjans continua sota els canons de la bellesa, l'ornament o els sentiments i que ens maten quotidianament per intentar trencar d'una vegada per sempre el nostre sostre de cristall.

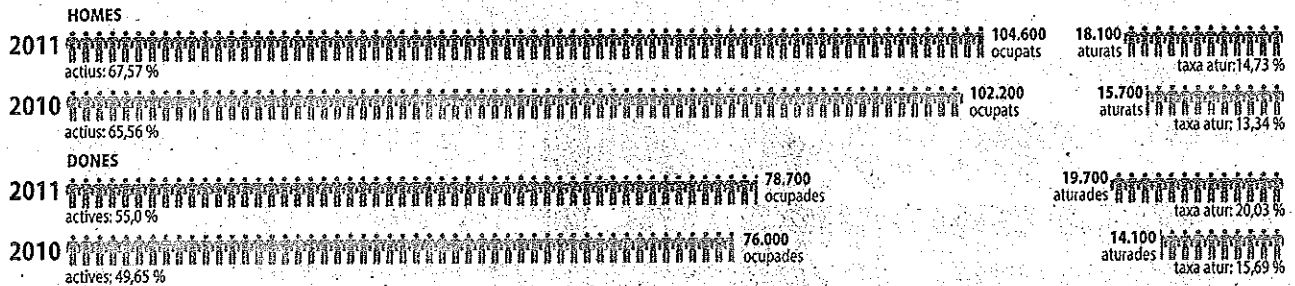
Carme Alimbau
PSICÒLOGA DE CREU ROJA

«Les ajudem a tirar endavant»

■ Carme Alimbau és una psicòloga de Creu Roja Lleida que fa de dinamitzadora del programa de suport psicològic per a dones que han sigut víctimes de violència de gènere. L'Obra Social La Caixa subvenciona aquest pla titulat *Violència: tolerància zero*, que consta de 26 hores reparatides en tretze sessions. Precisament ahir, dotze dones van començar la segona edició d'aquest taller, que es va iniciar l'any passat amb quinze participants. Alimbau, que compta en el projecte amb el suport d'una altra psicòloga, Carme Teba, va explicar: "Les participants tenen sentiments semblants i van de l'aïllament a una baixa autoestima, passant per sentir-se totalment anul·lades." L'objectiu és que repreguin la normalitat i, amb el suport del grup i amb eines que els facilitem, puguin tirar endavant; va manifestar la dinamitzadora del taller. "Qualsevol dona pot ser víctima de violència, en qualsevol edat i de qualsevol classe social."

DIA DE LA DONA TREBALLADORA ECONOMIA

L'atur a Lleida segons l'enquesta de població activa

Més atur i menys salari

La taxa d'atur entre les lleidatanes és més de cinc punts superior a la dels homes i afecta 19.700 dones || El salari mitjà anual de les treballadores de la província és gairebé 3.600 euros inferior al dels lleidatans i no arriba ni als 16.000, segons l'Agència Tributària

E.M. MURUGA

LLEIDA | Més atur i menys salaris: aquest és el resum de la situació de les treballadores de Lleida. L'enquesta de població activa revela que el 20,03 per cent de les lleidatanes que volen treballar no troben feina, mentre que entre els homes aquest percentatge és d'un 14,73 per cent. D'altra banda, segons el Servei Estatal d'Ocupació (antic Inem, on es registren persones que busquen feina tot i no haver estat a l'atur), el mes passat va acabar amb 14.187 dones que buscaven feina sense trobar-ne, gairebé un 10 per cent més que un any abans. Entre els homes, la desocupació s'ha incrementat en aquest període en un 7%, tres punts menys, i afecta 18.068 lleidatans.

INCREMENT DE L'ATUR

L'atur entre les dones ha crescut un 10% durant l'últim any i entre els lleidatans, un 7%

A l'hora d'explicar per què la taxa d'atur és més elevada, tot i que en números absoluts hi ha més aturats, cal analitzar un altre concepte econòmic: la taxa d'ocupació. Mesura la població activa (persones que treballen o busquen feina) i la població de 16 anys o més. Entre les dones és només d'un 55 per cent, mentre que la dels lleidatans arriba al 67,57 per cent. Aquesta dada demostra que encara hi ha un elevat capital humà femení, dones que estan en edat de treballar però que no tenen feina ni en busquen. O, el que és el mateix, es demostra que encara hi ha un percentatge de dones significatiu que segueixen amb el paper tradicional d'ocupar el temps exclusivament a cuidar la llar i la família.

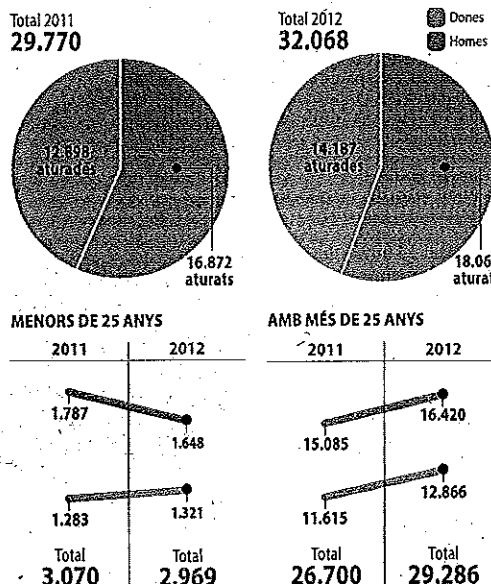
Aquest fenomen es produeix malgrat que l'increment de l'atur

ha fet que cada vegada siguin més les dones que, per raons econòmiques, com ara que la seua parella s'ha quedat sense feina, es vegin obligades a buscar una ocupació per recolzar l'economia familiar.

Però si les dones tenen més atur, també compten amb salaris més baixos. Així ho posa de manifest l'últim informe sobre salaris elaborat per l'Agència Tributària. En concret, situa el salari mitjà anual dels 191.719 assalariats de la província en 17.865 euros. Però el sou varia sensiblement si es tracta d'homes o dones. Els homes cobren de mitjana 19.446 euros, mentre que les 84.502 assalariades reben una mitjana de 15.858 euros. És a dir, 3.588 euros menys.

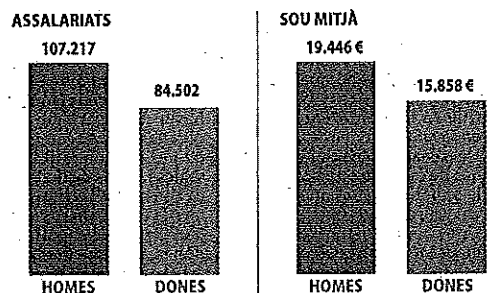
A l'hora d'explicar aquestes diferències, s'han tindre en compte diversos factors. No es tracta necessàriament de discriminació salarial com s'entén normalment —cobrar un sou diferent malgrat que s'exerceixen les mateixes tasques—, sinó que hi ha explicacions més subtils. D'una banda, els tipus de feina que exerceixen els uns i les altres. De l'altra, el fet que, en moltes ocasions, les dones sacrifiquen la seua carrera, o es veuen forçades a fer-ho, per raons familiars. En el primer dels supòsits, s'ha de tindre en compte que les dones copen sectors amb salaris baixos, com els de la neteja, per exemple. En el segon, a moltes dones els continua resultant molt difícil progressar en càrrecs de responsabilitat, com mostren les següents dades: a Lleida, hi ha 966 *afortunats* amb salaris que freqüen els 120.000 euros. D'aquests, 836 són homes, amb uns ingressos de 123.000 euros anuals. No obstant, només 127 dones tenen un salari mitjà de 107.352 euros. Aquests salaris alts només estan destinats a personal d'alta responsabilitat i és clar que els homes, en aquest grup, guanyen per golejada.

DADES DE L'ATUR AL SEPE (DEMANDA LABORAL)

El 35% de les aturades tenen més de 45 anys. Segons CCOO, el percentatge és molt similar al dels homes (36%) a la província. A la franja d'edat de 25 a 44 anys, les dones són el 56% dels aturats.

ELS SALARIS

Les dones lleidatanes cobren uns 3.588 euros menys. La diferència salarial entre homes i dones a la província és de 3.588 euros anuals, segons l'Agència Tributària.

Igualtat en precarietat, però elles treballen més a temps parcial

■ Només un de cada deu contractes firmats per treballadors de la província en els dos primers mesos de l'any ha sigut fix. Gairebé no hi ha diferències en aquest aspecte entre homes i dones. Les dades de la conselleria d'Empresa i Ocupació revelen que només 228 dels 2.275 contractes firmats per dones no eren temporals, xifra que suposa un 10,02% del total. En el cas dels homes, el percentatge de contractació fixa és només lleugerament superior, a l'arribar al 10,90%. La gran diferència és que el 42% dels contractes fixos de dones són a jornada completa, davant del 79% en cas dels homes. El 46,3% de la contractació total de les dones és a temps parcial (el 45%, a més, són eventuais), davant del 23% dels homes.

Més aspirants femenines a trobar la primera feina

■ Un informe de CCOO de Lleida revela que el 69% de les persones registrades com a aturades i que busquen la primera feina són dones, davant del 31% que suposen els lleidatans. A més, reflecteix la sectorització de l'atur per sexes. El sector serveis concentra un 53% dels aturats de la província. Les dones són el 60% dels aturats del sector.

DIA DE LA DONA TREBALLADORA ACTIVITATS

El paper de les dones durant el segle XX, en una exposició a la UdL

(LLEIDA) El Rectorat de la UdL acull des d'ahir i fins al 15 de març l'exposició *La lluita per l'oportunitat de viure. Les dones durant la Segona República*.

la guerra, el franquisme i la construcció de la democràcia. Així mateix, l'Escola Politècnica acull la mostra *Amb A d'As-trònom* fins al 30 de març.

Com a prèvia al Dia de la Dona, també es van celebrar ahir tres conferències a la biblioteca, la sala Jaume Magre i la par-tida de Grenyana.

ACTES PER AVUI

Lleida

■ **11.15:** Inauguració de l'exposició *Dones d'empresa* a l'Institut Guindàvors. Després, taula redona amb sis empresàries i, a les 16.00, llançament de coets.
 ■ **12.30:** Acte institucional a la plaça 8 de Març.
 ■ **13.00:** Concentració de CCOO davant la delegació del Govern sota el lema *Pels nostres drets*.
 ■ **16.00:** Jornada sobre dret i igualtat de gènere a la sala de juntes de la facultat de Dret i Economia de la UdL.
 ■ **19.00:** Entrega del V Premi Mila de Perilòdisme per la Igualtat de Gènere i de la VII Beca Cristina de Pizán. A la Paeria.
 ■ **19.00:** Visita temàtica al Museu de Lleida sobre el paper de la dona a través de la cultura, el patrimoni arqueològic i l'art.

Vielha

■ **12.00:** Lectura d'un manifest per commemorar el Dia de la Dona Treballadora. A la seu del Consell General d'Aran.

Cervera

■ **20.00:** Presentació del llibre *Dones invisibles* al Tastalletres de Cervera (General Güell, 25). En horari comercial, lectura d'un manifest.

Guissona

■ **Durant tot el dia:** A l'Elx Comercial, penjada de missatges per fomentar la igualtat de gènere i lectura del manifest.

Agramunt

■ **16.00:** Caminada i lectura del manifest. Plaça del Pou.

La Seu d'Urgell

■ **21.30:** Lectura del manifest i sopar a l'Hotel Andria organitzat per associacions de dones.

Ollana

■ **20.30:** Lectura del manifest i aperitiu. Davant de l'ajuntament.

Sort

■ **17.30:** A l'oficina de turisme, projectió del vídeo *Dones*, lectu-

ra del manifest i inauguració de l'exposició *Una literatura pròpia, dones escriptores*.

Mollerussa

■ **17.30:** Al teatre l'Amistat, Dia de la Dona amb una xerrada de la degana del Col·legi de Metges de Lleida. Homenatge a les sòcies de l'Albada.

Les Borges Blanques

■ **18.00:** Taula redona amb cinc dones artistes. A la sala d'actes de la Casa de la Cultura.

Tremp

■ **18.00:** A l'Espai Cultural La Lira, homenatge a les *superpadrines*.

Alguairó

■ **18.00:** A la biblioteca, amb Anna de Dios, contes sobre la vulneració de drets que suposa la violència masculista.

Anglesola

■ **18.00:** Berenar i exposició a l'antic casal de jubilats.

Ni un pas enrere

INMA MANSO FERRÁNDIZ
Subdelegada del Govern de l'Estat a Lleida

HA PASSAT molt temps des d'aquell 8 de març del 1978, quan es va celebrar el primer Dia Internacional de les Dones. Ha passat molt temps però no el suficient, donades les situacions d'injustícia que encara, i sovint, protagonitzen la nostra vida quotidiana.

"La unió fa la força" i, per això, totes hem de lluitar en la mateixa direcció. El Dia Internacional de les Dones hauria de ser cada dia. A més a més, hauria de ser el dia de cada una de nosaltres en particular.

Actualment, la societat encara ha de canviar molt i, amb la crisi, els problemes en el terreny laboral han empitjorat moltíssim. Hem de ser, però, optimistes i lluitar dia rere dia. Dins d'aquesta societat injusta, cada una de nosaltres encara té molt marge de maniobra, com ho demostra la gran quantitat de dones triomfadores que existeixen avui dia.

Si bé la guerra contra la marginació, la desigualtat i la injustícia social ha de continuar, és veritat que els atacs frontalment són cada cop menys necessaris. Les grans batalles les van lliurar les nostres avantpassades i ara la nostra lluita s'ha convertit en una guerra de guerrilles en què la majoria de dones hem de lliurar la nostra pròpia batalla, en què no podem fer "ni un pas enrere".

No fer un pas enrere significa fer el propòsit cada matí de no posar-nos barreres en el nostre camí cap a la llibertat. Massa vegades una veu interna ens diu: "Tu no ets capaç de...", "Això no és per a tu" o, el que és pitjor, "si fos més jove, ho intentaria". En aquests casos, no fer un pas enrere és preguntar-se: "I per què no?"

Sovint, per tenir llibertat per fer alguna cosa, hem d'alliberar-nos d'allò que internament

ens ho impedeix. L'enemic gairebé sempre acaba sent un hàbit. Estem acostumades a vells hàbits que hem après de les nostres mares i que, de vegades, no ens deixen avançar. Com de difícil és ser iguals quan hem vist tota la vida el nostre pare al sofà, cansat després de la feina, i la mare cuidant de nosaltres, netejant, comprant, planxant... I després, què?

Els vells hàbits ja no ens serveixen. Ser sacrificades mares i esposes està molt bé, és molt important i molt gratificant en molts casos, però no ha de ser una excusa per anul·lar la nostra vida professional, per matar els nostres somnis i aspiracions. Després els fills creixen, se'n van de casa, fan la seva vida i massa dones pateixen la síndrome del niu buit, és a dir, als 50 anys es troben completament *despenjades* de la societat.

No fer un pas enrere significa no haver de renunciar a la família per la feina ni a la feina per la família; significa establir prioritats i complir-les; significa compartir tasques amb la parella; significa no permetre humiliacions ni maltractaments. En resum, significa creure i respectar-te a tu mateixa com a persona.

Sóc conscient que tot el que he exposat no és fàcil de dur a terme, però res del que val la pena a la vida s'aconsegueix sense esforç. No es tracta de fer canvis radicals d'un dia per l'altre, sinó que l'important és fer petits canvis en les nostres vides i mantenir-los. És a dir, ni un pas enrere.

Ara que estic acabant d'escriure aquest article, m'adono que la majoria de les coses que he escrit també podrien aplicar-se-les molts homes.

En definitiva, l'important és que tots som persones i les persones hauríem de tenir les mateixes oportunitats. Triomfar a la vida hauria de ser conseqüència del nostre esforç i de la nostra capacitat, no d'un sistema de quotes establert ni de perjudicis sexistes.

Les dones, protagonistes del sosteniment de la vida

M. ROSA BALL PAPIOL
Regidora de Drets Civils, Cooperació i Igualtat a l'ajuntament de Lleida

LES DONES hem estat i som protagonistes en la cura i el sosteniment de la vida i en la cura de la natura com a base de la vida. No obstant això, històricament, hem estat absents dels llocs on s'han anat construint els sistemes socials, polítics i econòmics que fan girar el món i, encara avui, segueixen existint arreu importants discriminacions que afecten el col·lectiu fe-

menf. D'aquí que continuar insistint en el reconeixement del dret de les dones a participar en el conjunt d'activitats que desenvolupa la nostra societat i en allò que les dones podem fer avui a favor del creixement sostenible sigui tasca ineludible de tots i totes.

Avui, 8 de Març, és dia de reivindicar els drets de les dones a una feina digna i remunerada, a accedir als òrgans de poder i de presa de decisions; a ser mares, a educar els nostres fills i filles, a conduir una família i sentir-nos compensades emocionalment i econòmicament. És dia de su-

mar voluntats i compromisos perquè també els homes s'impliquin en aquesta reivindicació i puguem fer un pas endavant cap a un canvi d'actituds i de models socials que ens permeti assolir la igualtat real i efectiva de drets. És dia també d'alçar la veu per denunciar les injustícies i les violències comeses contra totes les dones.

Des de l'Ajuntament de Lleida, volem fer un reconeixement social a totes les dones, sigui quina sigui la seva ocupació, i, en especial, al col·lectiu professional més nombros que existeix a tot el món, les mestresses de ca-

sa, que des de la invisibilitat han desenvolupat i desenvolupen treballs essencials per al sosteniment de la nostra existència; treballs infravalorats, treballs poc o gens reconeguts socialment. Les mestresses de casa, treballadores a jornada completa o reduïda sense sou, tenen una impagable capacitat de gestió i d'organització a la llar, per la qualitat de vida que generen.

És important posar en relleu el treball que les dones realitzem a la llar i que, com a elements aglutinadors de la família, ens converteixen en un dels pilars bàsics de la nostra societat.

Així mateix, volem que aquesta experiència i saber acumulat de les dones a l'espai privat es traslladi a l'espai públic.

I per això cal continuar treballant per la igualtat real de drets: per evitar la discriminació en la contractació i eradicar les diferències salarials entre sexes; per promoure plans d'igualtat a les empreses; per la promoció professional i l'accés de les dones als càrrecs directius, etc. Igualment necessàries són les accions de sensibilització envers la coresponsabilitat dels homes en les tasques domèstiques i de cura.

Més que mai, el 8 de març, per tots els nostres drets!

INMA ROMEÓ
Àrea de Política Social
i d'Igualtat de CCOO de
les Terres de Lleida

AQUEST ANY, el Dia Internacional de la Dona Treballadora, el 8 de març, està marcat pel desmantellament del nostre minvat estat del benestar i per les retallades de drets socials, sexuals, laborals, econòmics, democràtics, culturals, etc. que les dones patim principalment, ja que l'esquerda de gènere cada cop és més ampla.

Aquest any també tenim la nova reforma laboral, injusta per a les treballadores i els treballadors, inútil per a l'ocupació i ineficaz per a l'economia, que, a més de representar una pèrdua de drets per a tothom, per a les dones suposa intensificar les desigualtats i les discriminacions en el mercat laboral tancar la porta a l'avanç, en la negociació col·lectiva, de mesures i plans d'igualtat; impedir l'aplicació de l'acció positiva de manera transversal i abocar-nos a la regressió en matèria d'igualtat efectiva entre dones i homes en l'ocupació.

A Catalunya s'ha fet palès aquest retrocés amb la retallada de les políti-

ques públiques, cosa que ha debilitat l'estat del benestar, i amb la reducció dels pressupostos destinats a polítiques d'igualtat, a la llei d'autonomia personal i a la llei de drets sexuals i reproductius, així com la supressió d'organismes i centres destinats a l'atenció de les dones en situació de vulnerabilitat.

CCOO seguim denunciant les desigualtats i discriminacions de gènere en el mercat de treball, que es manifesten en més dificultats per accedir a l'ocupació: el 2011, a la demarcació de Lleida, la taxa d'ocupació mitjana de les dones va ser del 46%, i per als homes era del 58%. La taxa d'atur femení arriba, de mitjana a Lleida, durant el 2011, al 14%, mig punt per sobre de la dels homes.

Laboralment, la majoria de les dones s'ubiquen als sectors més mal retribuïts i a les categories professionals més baixes i, per tant, perceben unes prestacions d'atur més minses i tenen unes cotitzacions socials inferiors. Tot això les converteix en persones més vulnerables davant la crisi econòmica.

Aquest 8 de març, CCOO reafirmem de nou el nostre compromís amb les polítiques d'igualtat entre dones i homes en el món laboral, reivindicant el desenvolupament d'un model social més just i igualitari en drets i l'eliminació de totes les formes de discriminació contra les dones.

CCOO fem una crida a la mobilització general contra la reforma laboral i les polítiques antisocials dels governs central i català i demanem que tothom s'afegeixi a les demandes de les dones, perquè així hi guanya tothom.

Manifest amb motiu del Dia Internacional de la Dona, 8 de març del 2012

M. ANTONIA ROCA
Responsable sectorial
d'Igualtat i Dret Civil
de CDC a Lleida

EL MÓN està canviant i les societats dibuixen un nou paradigma en què res serà el mateix. La societat és un bé comú, al qual totes les persones tenen el dret i el deure de contribuir al seu desenvolupament. Per això és ara, més que mai, quan, entre totes i tots, hem de treballar per assolir el grau de maduresa social, en què la desigualtat més important que encara avui persisteix, la desigualtat entre do-

nes i homes, desaparegui definitivament dels nostres horitzons.

A nivell legal, hem avançat molt, però la realitat és una altra. Hem d'eliminar els obstacles que dificulten la participació activa de les dones en els llocs de presa de decisions en totes les esferes: econòmica, social, cultural i política. Durant massa anys hem perdut un talent femení indispensable perquè, per assolir l'objectiu d'igualtat, desenvolupament i pau, no es pot obviar el gènere que representa més de la meitat de la població del planeta.

Des de la seva diferència, dones i homes són el complement

necessari per donar resposta a les necessitats del país. La suma de les capacitats i habilitats de les dones i els homes seran la clau per a la construcció d'un model de societat més justa, amb igualtat d'oportunitats per a tothom.

En un moment de conjuntura global complicada, però en el qual la ciutadania catalana ens ha confiat el govern de la majoria de les institucions del país, les dones i els homes de Convergència Democràtica de Catalunya seguirem treballant en aquesta direcció, per fer, entre totes i tots, una Catalunya millor.

Les dones també diem 'no' a la reforma laboral

AGNÈS PARDELL I
MÓNICA LAFUENTE
Diputades del PSC al Parlament
de Catalunya

EL DIA 8 de març, Dia Internacional de les Dones, coincideix aquest any amb l'inici al Congrés dels Diputats del debat parlamentari al voltant de la coneguda reforma laboral, proposada pel Partit Popular.

Els socialistes l'hem qualificada d'injusta per als treballadors i treballadores, perquè permet l'acomodament lliure, la rebaixa del salari i la pèrdua de drets adquirits, ja que desapareixen, per exemple, moltes mesures relatives a la conciliació de la vida laboral i familiar. També és ineficaz, atès que en lloc d'activar l'economia i la creació d'ocupació, estimula l'acomodament i l'augment de l'atur i, finalment, vulnera drets constitucionals, com el dret al treball. No lluita contra la bretxa salarial i, així, tenim que a Espanya la remuneració de les dones és entre un 22% i un 27% menys que la dels homes i arriba a un

31% menys als llocs d'alta qualificació. Això significa que les dones han de treballar dos mesos més que els homes per cobrar el mateix i per fer la mateixa feina. Aquesta reforma tampoc facilitarà la presència de dones en igualtat de condicions que els seus companys de feina en àmbits directius.

La senyora De Cospedal, del PP, ja va anunciar, el 14 de juny de 2010: "Somos el partido de los trabajadores, no me cansaré de decirlo. El PP apoyará todas las reformas que sean buenas para los trabajadores." També deia: "Si no hay sindicatos que sepan defender el derecho de los trabajadores para que estos estén tranquilos, aquí está el PP para defenderlos" (Escola d'estiu, Coma-ruga, 6 de juny del 2010). Amb el PP al Govern hem pogut constatar a què es referia quan parlava de defensar els treballadors, una prova més del cinisme que practica la dreta, amb un discurs a l'oposició i actuant just al contrari quan està al govern. Una pràctica que també veiem a CiU, els socis i còmplices del govern del PP.

Els i les socialistes considerem que aquesta reforma té un impacte directe i negatiu per a les dones, ja que suposa un retrocés en la conciliació de la vida laboral, personal i familiar amb el qüestionament del dret d'hora d'absència per lactància i del dret de la reducció de jornada amb disminució proporcional de salari. En aquest punt, hem de dir que el 98% de les beneficiàries de les mesures de conciliació de la vida laboral i familiar són dones. A més, la reforma suprimeix el conjunt de bonificacions a la contractació de dones que es reincorporin al mercat laboral després de dos anys de permís per l'atenció d'infants a càrrec. Aquests són alguns exemples de com la reforma del PP resulta un atac directe al dret de les dones a fer compatible maternitat i carrera professional, novament subestimant el talent femení, el del 50% de la població. Deu ser perquè les dones del PP no tenen aquests problemes i no necessiten normes que les emparin? Les dones socialistes diem no a la reforma laboral del PP. Volem treballar digna, no precari.

Dones amb tots els drets!

SANDRA VILLEGAS
Secretaria Regional de la
Dona. Esquerra - Federació
Regional de Lleida

ENGUANY FA 101 anys de la primera conmemoració del 8 de març com a Dia Internacional de les Dones. Una data d'homenatge i reivindicació al moviment a favor dels drets de les dones que ens permet manifestar les desigualtats encara existents actualment. Fa més d'un segle que aquest dia reivindicuem la igualtat dels drets entre homes i dones i és ben cert que hem avançat, però encara no ho hem assolit i estem lluny de l'objectiu de la plena igualtat, perquè una cosa són els drets legals i una al-

tra de ben diferent, els assolits. Un any més, des d'Esquerra Republicana de Catalunya i les JERC us volem animar a participar en totes les mobilitzacions i actes arreu del territori i a continuar lluitant pels drets de totes les dones.

Avui, l'actual context de crisi provocat per la manca de control dels mercats financers i la recent reforma laboral imposada pel Govern espanyol suposa, a la pràctica, un clar retrocés en els drets i condicions laborals de la ciutadania, i molt especialment de les dones, conquerits durant anys de lluita i reivindicació. Dins el paquet de mesures proposades des dels governs actuals contra la crisi, la reforma laboral serà aquella que més incidència tindrà so-

bre els drets dels i les treballadores i afectarà, concretament, les possibilitats de promoció professional de les dones. Tampoc s'ha tingut en compte fins a quin punt aquestes mesures podien afectar les dones; el Govern no ha valorat, d'entrada, l'impacte que podien tenir des d'una perspectiva de gènere, malgrat la seva obligatorietat. Aquesta reforma no garanteix tampoc l'obligatorietat de posar en marxa els plans d'igualtat a les empreses. La reforma laboral representa un pas enrere en els drets de les dones.

Altres mesures com la congelació del salari mínim i la reforma de l'IRPF poden provocar una disminució de la independència econòmica de les dones, ja que són aquelles que menys salari de mitjana tenen i, a més, pateixen una discriminació salarial del 22% per realitzar la ma-

teixa feina que els homes. Tanmateix, la baixada de salaris està estretament lligada amb la disminució de la pensió i, en conseqüència, abocarà les dones, encara més, a l'exclusió i a la pobresa.

La congelació de les plantilles del sector públic perjudica especialment les dones perquè són les que ocupen molts d'aquests llocs, especialment a la sanitat i l'educació, on les retallades han estat més severes i ara s'obre la porta a la privatització dels serveis públics.

El fet de promoure el treball assalariat a temps parcial, la disminució de la despesa social, la manca de polítiques adreçades a afavorir la conciliació personal, laboral i familiar, conjuntament amb la poca coresponsabilitat dels homes, provocarà una divisió encara més gran del treball.

En aquesta situació, es reafirmen els esquemes tradicionals patriarcal encara vigents a les nostres societats. Les dones seran les que més patiran aquests canvis: l'atur de llarga durada, el retorn a la inactivitat estructural i, de nou, la càrrega de la majoria de les tasques reproductives de la llar, les quals encara avui, la societat, no ha estat capaç de distribuir de manera igual entre homes i dones.

Es per tot plegat que les dones i els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya i les JERC volem fer que aquest 8 de març, dia en què la reforma laboral inicia el procés de convalidació al Congrés, ens mobilitzen arreu dels Països Catalans per reclamar que no podem fer ni un pas enrere en els drets aconseguits aquest segle de lluita i que volem ser dones amb tots els drets!

Vecinos del barrio de la Universitat se sienten acosados por la Paeria

La Guardia Urbana les obligó a retirar las pancartas de la fachada del edificio en contra del templo de culto en Bisbe Messeguer.

PÁG. 13 ►

El valor de las compras de Mercadona en Lleida alcanza los 133 millones

La cadena comercializó 61 millones de kilos de fruta y 12 de pollo de sus proveedores leridanos Catafruit y Sada.

PÁG. 14 ►

LOCAL

LLEIDA Y COMARCAS

10 la Mañana JUEVES 8 DE MARZO DE 2012

ECONOMÍA / DÍA DE LA MUJER TRABAJADORA

Un 33% de las paradas leridanas lleva más de un año sin trabajar

● CCOO detecta que menos de la mitad de los contratos indefinidos a las empleadas son a jornada completa

● Un informe muestra que en la franja de edad entre los 25 y los 44 años, el paro afecta a un 56% de las mujeres

LLEIDA DAVID RODRÍGUEZ

Las mujeres leridanas con un periodo de paro superior a los 12 meses representan casi un 33% del total, porcentaje que se reduce hasta el 26% en los hombres. Este dato, extraído de un estudio presentado ayer por el sindicato CCOO con motivo del Día de la Mujer Trabajadora, confirma la precarización del mercado laboral y la agudización en el caso de la ocupación femenina. El informe del sindicato, basado en las cifras de la Encuesta de Población Activa (EPA), cifran en 14.187 el número de leridanas sin empleo, lo que supone una variación del 9,9% en relación al año anterior.

En relación a la contratación, las mujeres formalizan en Lleida un 44% de los acuerdos laborales iniciales. De éstos, los convenios indefinidos representan el 42% y el resto, el 45%, son temporales. El porcentaje de contratación fija para el colectivo femenino se sitúa en el 9,7%, cifra inferior al 10,6% para los hombres. Asimismo, tan solo un 42% de las relaciones laborales indefinidas son a jornada completa, mientras que en el colectivo masculino el porcentaje asciende al 79%.

LA PRODUCTORA

CCOO presentó la memoria de actuaciones del CITE en la Segarra en 2011

Por edades, el paro femenino se ceba en la franja entre los 25 y los 44 años, en la que el desempleo supone el 56% del total.

Por quinto mes consecutivo, los datos del paro en Lleida volvieron a dejar una cifra histórica de parados. En febrero, el incremento de 624 personas supone elevar el número de personas sin trabajo hasta las 32.255, según los datos aportados por el Ministerio de Trabajo.

De esta forma en tan solo dos meses (enero y febrero), Lleida ha generado 1.993 nuevos desocupados, pasando de los 30.262 de diciembre a los citados 32.255.

El aumento de parados del pasado mes se produjo en todos los sectores, pero especialmente en el de los servicios que aportaron un 40% de cada tres desocupados. Por sexos,

el desempleo de febrero se cebó en los hombres, que generaron 480 parados. Para contextualizar la magnitud del incremento del paro de los dos primeros meses del año, los datos muestran que durante el último año los desempleados han aumentado en 2.485 personas (un 8,35%), lo que supone casi dos puntos más que la media catalana.

De la misma forma, el fracaso de las reformas laborales se constata en que en febrero tan solo 646 de los 6.329 contratos que se formalizaron fue de carácter indefinido.

Mientras, la afiliación de trabajadores a la Seguridad Social volvió a caer en febrero en 253 personas en Lleida. Asimismo, en los últimos 12 meses la cifra de cotizantes al Seguro ha disminuido en 6.011 personas.

A nivel estatal, el paro registrado en los servicios públicos de empleo subió por séptimo mes consecutivo y sumó 112.269 nuevos parados en febrero, con lo que el total de desempleados se situó en 4.712.098.

Por su parte, la Seguridad Social también perdió afiliados por séptimo mes y registró 49.710 bajas respecto a enero.

Los extranjeros de la Segarra vuelven al país de origen

CERVERA • La memoria del Servicio de orientación y asesoramiento jurídico en materia de extranjería gestionado por CITE (CCOO) en la Segarra muestra que en el 2011 se notó un flujo de regreso a los países de origen por parte de personas principalmente provenientes de países latinoamericanos, así como una inquietud por marchar a trabajar otros países de la Unión Europea, en los colectivos de origen africano. En este último caso, a menudo se presentaron dificultades para reunir el requisito de tener unos ingresos regulares para obtener la autorización de residencia de larga duración de la Unión Europea, que es la que permite esta movilidad. Estos datos se hicieron públicos este miércoles por la mañana en la sede del Consell Comarcal de la Segarra, que es quien, desde el 2003, gestiona este servicio con el objetivo de prestar orientación y asesoramiento sobre las necesidades y problemáticas que tienen las personas inmigradas a la hora de tramitar, renovar o gestionar los permisos de residencia y trabajo. Durante el 2011 la oficina de CITE en la Segarra atendió a cerca de 400 visitas, que realizaron un total de 546 consultas.

Un 75% de los contratos parciales, para mujeres

LLEIDA • En una semana en la que se celebra el Día de la Mujer Trabajadora, Randstad, empresa de soluciones de recursos humanos, ha realizado un análisis del mercado laboral en el que asegura que actualmente en España un 75% de los profesionales españoles que cuentan con un contrato a tiempo parcial son mujeres. De hecho, 1.800.000 corresponden a estas últimas, un 2,70% más que en el anterior trimestre, mientras que los hombres cuentan actualmente con 590.000 altas con estas características en la Seguridad Social.

● En España, 1.575.000 hogares con todos sus miembros en el paro, según Randstad

En este sentido, cabe recordar que desde que comenzó la actual situación económica esta situación ha registrado un descenso progresivo. Si hasta 2008 la tasa de mujeres con un contrato de jornada reducida era del 80%, en 2009 descendió hasta el 77,6% y así hasta el dato ac-

tual que llega al 75%. Esta situación tiene varias explicaciones, pero una prevalece sobre las demás. La actual situación económica ha obligado a muchas personas a buscar soluciones que ayuden a mitigar los problemas económicos que están viviendo muchas familias, ya que en estos momentos en España hay 1.575.000

● Las reducciones de la jornada laboral han crecido un 30% desde el inicio de la crisis

de hogares con todos sus miembros en el paro, lo cual supone un incremento respecto al trimestre anterior de 149.800 familias, según datos del INE (Instituto Nacional de Estadística).

En el caso particular de España se ha registrado, además, desde que comenzó la crisis un aumento pro-

gresivo de los contratos a tiempo parcial. Desde 2007 esta cifra ha aumentado un 30%, según datos de la Encuesta de Población Activa (EPA). Las principales causas que los españoles aducen para optar por una reducción de jornada laboral son varias, aunque prevalece el hecho de no haber podido encontrar un empleo a tiempo completo. Otros de los factores esgrimidos varían desde el cuidado de niños o personas adultas con problemas de dependencia, obligaciones familiares de diferentes razones, enfermedades y tratamientos de salud e incluso la realización de cursos de formación para mejorar la especialización y optar a mejores puestos de trabajo en el futuro.

El problema no és ser

Els fills encara condicionen més la carrera de les dones que la dels homes

Les dificultats per conciliar satisfactòriament maternitat i feina estan al darrere de moltes desigualtats que pateixen les dones en l'àmbit laboral. El cost personal d'ascendir és massa alt i moltes hi renuncien.

LARA BONILLA

BARCELONA. En el govern paritari de la primera legislatura de José Luis Rodríguez Zapatero hi havia una desigualtat evident: els ministres sumaven 22 fills i les ministres només 5. Per què? "Les dones a la feina no són discriminades per ser dones sinó per ser mares". Ho diu la directora del Centre de Treball i Família de l'Iese, Núria Chinchilla. Si el 60% dels llicenciats europeus són dones, com és possible que la seva presència en càrrecs directius sigui tan testimonial? La resposta és que el preu que s'ha de pagar és massa alt, ja que el mercat laboral és molt rigid i la cultura empresarial està pensada i exercida per homes. "Els homes allarguen la jornada laboral per fer una copa i fer networking, i la dona marxa corrents a casa per estar amb els fills. I això fa que quedin relegades", diu Chinchilla. Segons un estudi fet per l'Iese, només el 22% de les empreses tenen algun tipus de mesura per conciliar la vida familiar i la laboral. "La conciliació és una trampa perquè només es pensa en les dones i els que han de conciliar també són els homes", diu la sociòloga Sara Moreno. Però amb les dades a la mà, les que s'agafen excepcions i jornades reduïdes per tenir cura dels fills són elles. I és llavors quan es posa fre a la carrera. "Fins abans de la maternitat les dones mantenen nivells molt alts, però la maternitat representa un estancament", diu el director de la Fundació Jaume Bofill, Ismael Palacín. I també n'hi ha que sacrifiquen tenir fills. Les desigualtats de gènere són presents en moltes esferes.

Diferències de sou i feina

Les dones han de treballar dos mesos més per cobrar el mateix. Els homes tenen més contractes estables que les dones i el sou mitjà anual d'elles és un 22% inferior, tot i que són elles les que obtenen més bones qualificacions a la universitat. A més, les dones han de treballar gairebé dos mesos més a l'any que els homes per guanyar el mateix. Fins i tot amb nivells educatius idèntics, tenen sous inferiors. El sou brut anual mitjà d'un home és de 26.901 euros mentre que el de les dones és de 20.467 euros, segons da-

des de l'Idescat. També hi ha professions feminitzades, com els serveis i el comerç, i altres de tradicionalment masculines, com la sanitat, on la dona ha guanyat terreny.

Treball domèstic

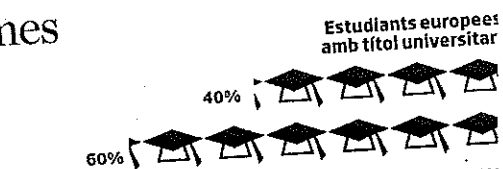
Les dones dediquen el doble d'hores que els homes a la llar. La dona s'ha incorporat al món laboral, però l'home no ho ha fet a les tasques domèstiques. Les hores que les dones dediquen a les tasques de la casa i la família (4 h 14 min) són el doble que les que dediquen els homes (2 h 35 min). Més de la meitat de les persones cuidadores són dones, i tasques com banyar els nens o ajudar-los a fer els deures ho fan majoritàriament les dones. "Hem d'entrar al nucli dur, a les cases", diu Moreno.

Conciliar la maternitat

Un fill condiciona més les dones. Quan arriba el moment de tenir fills, "si algú s'ha d'agafar reducció de jornada és la dona perquè el seu sou és inferior: és un cercle viciós", reconeix Moreno. Mentre que entre els homes la jornada parcial és pràcticament testimonial (un 5,8% dels homes ocupats), entre les dones supera el 23%. I si el motiu de les dones és ocupar-se de les tasques familiars, el dels homes són els estudis.

Sostre de vidre i de ciment

Solució: horaris flexibles. "El sostre de vidre el posen els homes i el de ciment les dones", diu Chinchilla. Assegura que quan a una mare se li proposa ascendir hi renuncia perquè el cost és molt elevat, ja que perd vida personal i familiar: "L'ambició de la dona és més àmplia que la de l'home. L'home està satisfet amb una targeta amb la paraula director i la dona té més interessos. Diu: «I la meua vida què?»". La solució és introduir horaris flexibles a les empreses perquè tant homes com dones puguin exercir de pares. Un terç de les dones que no poden conciliar marxen a una altra empresa on poden negociar la flexibilitat;

Només el 13,7% de dones són membres de les cúpules directives europees

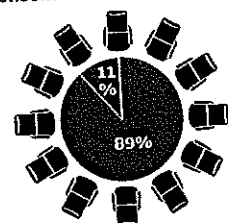
La jornada completa

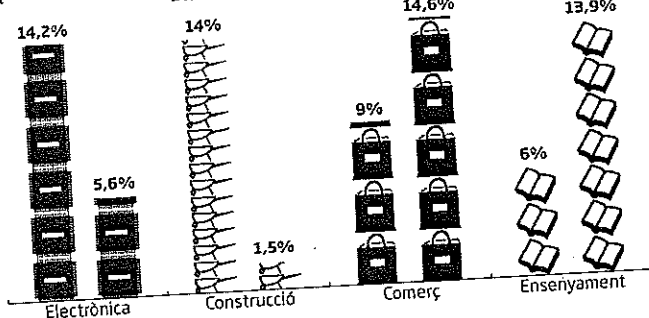
La jornada parcial

5,8%

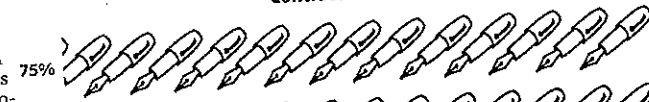
Consells executius a Espanya

Diferenciació sexual de les professions

Contractes estables

Reducció de la jornada laboral per estar amb els fills

A les cases amb fills menors de 3 anys, més de la meitat de dones i reduït la jornada laboral (52,9%), davant d'un 17,1% d'homes

Prolongació de la jornada laboral

Font: Idescat, Comissió Europea i Fundació Jaume Bofill i GfK

un altre terç munta una empresa pròpia, i un tercer es queda dos o tres anys a casa. Però ha de ser possible, com diu Palacín, "sortir del mercat laboral i poder-hi tornar sense que hi hagi penalitzacions". Segons Chinchilla, "la trajectòria laboral és llarga i hi ha d'haver temps per a tot".

Calen quotes?

Les dones són menys dels càrrecs directius. Aquestes són les conseqüències del sostre de vidre: les dones presenten el 13,7% dels càrrecs directius a les empreses de la UE i a E

ona, sinó mare

Taxa d'atur

El salari dels directius

65.020,14 €

51.434,31 €

Esperança de vida

84,77 anys

78,93 anys

Hores dedicades a la casa i a la família

4 hores
14 minuts2 hores
35 minuts

Dones líders
El 68% dels treballadors prefereixen una dona com a cap

Lideratge femení

Les caps dones, més ben valorades. Els homes també volen conciliar. A partir dels 35 anys, el 68% dels treballadors prefereixen tenir una dona com a cap perquè fan més fàcil la conciliació. Però primer han d'arribar als llocs de poder.

Un estudi de l'Observatori de la Joventut detecta que entre les noies de 15 a 20 anys hi ha més predisposició d'adoptar el rol tradicional d'esposa i mare i renuncien a ser *superwomen*. CETY IMAGES

No vull ser una 'superwoman'

Tres dones expliquen com s'ho fan per conciliar feina i maternitat

Reportatge

L. BONILLA

La neurocientífica Mara Dierssen explica que fa molts anys va prendre la decisió de llevar-se a les 4.45 del matí per entrar de son per conciliar en un món irconciliable", explica aquesta mare, científica i cantant. De maneres de conciliar n'hi ha tantes com dones i cadascuna ho fa com pot. Però semblaria que aquest esforç per intentar arribar a tot no ha calat entre les noves generacions, que es rebel·len contra el mite de la *superwoman*. Un estudi de l'Observatori de la Joventut (Injuve) ha detectat que entre les dones joves de 15 a 20 anys hi ha més predisposició a adoptar el rol tradicional d'esposa i mare: no treballar fora de casa i quedar-se a cuidar dels fills. "Una hipòtesi és que a aquestes noies no els resulta atractiu el model de les seves mares a les quals han vist fer mil equilibris per conciliar vida familiar i laboral i han acabat anant de bòlit", diu la sociòloga Sara Moreno.

Superwoman? "N'hi haurà que ho poden fer, però és un mite. Quan no arribes ni a un lloc ni a un altre es pateix més", diu la Laura, de 35 anys i mare de dos nens. "Jo mateixa m'exigeixo ser una *superwoman*. Has de poder fer-ho tot i és esgotador", reconeix Berta Sugrañes, de 33 anys i mare de tres nenes.

Cada cop que una dona decideix tenir fills s'ha de replantejar també la seva carrera laboral. Ja sigui per decidir que s'hi continuarà dedicant amb la mateixa intensitat, que treballarà a mig gas o que hi renunciarà durant uns anys per dedicar-se en exclusiva a la maternitat, com la Laura, metge de família. Quan fa 4 anys va néixer la seva primera filla, ella i el seu marit van decidir que "el millor regal" que li podien fer era "dedicar-li el màxim de temps possible". Com que econòmicament s'ho podien permetre, ella va agafar una excedència. "Acostumada a passar tot el dia a la feina, el canvi va ser molt brusc". I, a més, hi havia la pressió social, ja que "no està valorat dedicar-se als fills", diu.

Mare a jornada completa

També havia de lluitar contra els seus propis prejudicis: "Vaig haver de fer neteja de molts clixés perquè tota la meua joventut he estat formant-me per exercir una professió, però al final t'has de relaxar i pensar que ja hi tornaràs". Després de quatre anys i un altre fill, al setembre es vol reincorporar. La maternitat li ha ensenyat moltes coses que creu que podrà aplicar amb els pacients, com "saber prioritzar, tenir paciència i marcar límits". "Però suposo que tot això l'empresa no ho valora".

Una opció com la de la Laura no entrava en els plans de la científica del Centre de Regulació Genòmica, Fátima Gebauer. "La meua feina és com un esport d'alta competició: si t'hi despenges durant molt de temps, ja no pots tornar a pujar al tren", reconeix. Per això va triar

molt bé el moment per ser mare perquè no afectés la seva carrera. I va ser a Alemanya, mentre feia una estada postdoctoral, on va trobar l'entorn més favorable. "Al centre on treballava hi havia una escola bressol i hi vaig poder deixar la nena amb 4 mesos. Quan tenia gana em trucaven i baixava a alletar-la. Això sí que és conciliació. Anem en bolquers comparat amb altres països europeus", critica. També ha comptat amb el suport del seu marit. "Ell també és científic, tenim feines amb el mateix nivell d'exigència i compartim les tasques familiars al 50% o més", diu. No li hauria importat tenir més fills, però per les dificultats per conciliar i per motius personals, ho va desestimar.

El suport de la parella també ha estat clau per a Berta Sugrañes, psicoterapeuta de professió. Quan va tenir la primera filla va deixar una feina precària i es va establir per compte propi. Una aposta en el seu moment incerta però que li ha permès gaudir d'horaris flexibles i tenir dues filles més. Cada dia pacta els horaris amb el seu marit. "Si a les sis jo treballa, ell arriba i jo marxo. Volem estar molt presents en la vida de les nenes i, perquè sigui possible, és bàsic fer tàndem", diu. No obstant, admet que el pes de la responsabilitat recau en la dona. "Tot i estar a la feina jo estic connectada continuament i ell no. Ell les fa anar a dormir i els dona el sopar igual, però qui té al cap el que fa falta són jo". No sent que hagi hagut de renunciar a una carrera laboral, però sí que reconeix que ha hagut de "repartir energies". "Però compensa, esclar".

Igualtat Dia Internacional de la Dona

"Tenim dret a ser igual de mediocres que ells"

Les dones de la primera fila política reivindiquen ser jutjades com els homes

Reportatge

SARA GONZÁLEZ
BARCELONA

Han trencat moltes trepitant fort en la política catalana, però quan miren a banda i banda s'adonen que, malgrat els avenços, encara són una excepció. Les dones de la primera línia de la política catalana no només reivindiquen que encara estan infrarepresentades, sinó que, a més a més, pesa sobre elles una doble lupa: una pel simple fet de dedicar-se a l'activitat política i l'altra per la seva condició de dones, per la qual senten la pressió d'haver de justificar sovint la seva vàlua per ocupar un càrrec. I és que el sastre de la política ha estat l'home, que al llarg dels segles s'ha anat fent un vestit a mida, un patró que el col·lectiu femení de la política catalana està disposat a dissenyar de nou.

Les xifres parlen per elles mateixes. Al Govern la presència de dones representa un 27,2%, i si s'anàlitzava tot el territori, només hi ha un 14,2% d'alcaldeses. També a la majoria dels partits polítics les cúpules tenen encara un clar segell masculí. A més, les dades constaten que les dones en política són renovades abans que els homes, i que, quan es tracta d'eleccions, el fet que la majoria de

candidats siguin homes acaba invisibilitzant les dones que ocupen llocs destacats de les llistes.

Amés del biaix de gènere a les institucions, les representants polítiques lamenten que se les valori aplicant uns criteris diferents dels dels homes. "¿Tenim més focus mediàtic i social? Sí. ¿Som jutjades per altres paràmetres que els homes? Sí. ¿Això fa el camí més difícil? No ho tinc clar. Si vols, si no hi renunciaries i tires endavant, res ha de ser suficient per aturar-te", assegura la vicepresidenta del Govern, Joana Ortega, tercera autoritat de Catalunya. "A la dona se li mira el vestuari, el pentinat i, de vegades, se li fan crítiques amb les quals un polític home no es troba", afegeix la líder del PP de Catalunya, Alicia Sánchez-Camacho, a hores d'ara la dona més influent de la política catalana.

Tics masculins enquistats

A la retina dels ciutadans encara està gravada la imatge de Carme Chacón -la primera dona que va ser ministra de Defensa- passant revista a les tropes embarassada. "Des del primer dia em vaig sentir molt ben acollida. Espanya era un dels pocs països avançats en què les dones tenien prohibit ser militars fa només 20 anys, i, en poc més de dues dècades, s'ha convertit en el segon país en presència de dones a les forces armades. Només França ens supera", explica Chacón. El seu nomena-

Anna Simó

"Durant anys va costar que m'escoltessin en les reunions del partit"

PORTAVEU D'ERC

Sánchez-Camacho

"La igualtat vindrà quan la conciliació deixi de ser només cosa de dones"

PRESIDENTA DEL PPC

ment va marcar un abans i un després, però el dia a dia demostra que hi ha un degoteig de tics masculins que no s'han superat.

"A nosaltres ens diuen *nena* més sovint, no sé si amb un paternalisme en el millor o el pitjor sentit", explica la portaveu al Parlament d'ICV-EUIA, Dolors Camats. La seva homòloga d'ERC, Anna Simó, recorda que si al fet de ser dona s'hi suma la joventut, les barreres creixen. "Durant molts anys va costar que m'escoltessin a les reunions del partit. Tenies la sensació que parlaves tu i passava un carro", diu Simó, que afegeix que la situació ha canviat i que l'experiència també fa guanyar més "gruix discursiu".

Les dones de la política catalana també lamenten que se'ls exigeixi ser les número 1 per justificar el càrrec que ocupen. "Reivindico, no que puguem estar a dalt de tot i en primera fila, sinó que per estar en els llocs en què estem puguem ser igual de mediocres que ells. Ara no podem i hi tenim dret", resumeix Camats. I és que l'existència de quotes ha incrementat la presència de dones a les institucions, però també ha alimentat l'argument que hi ha dones amb càrrecs per una qüestió numèrica.

Les quotes: el punt de partida

"Les quotes són necessàries perquè ajuden a avançar cap a una situació que naturalment aniria més a poc a poc", afirma la consellera d'Educació, Irene Rigau. La majoria de dones que es dediquen a la política consideren que, d'entrada, no els agradava la imposició per llei de quotes femenines, però reconeixen que, a la llarga, ha donat els seus fruits i desitgen que cada vegada siguin menys necessàries. "No podem oblidar, però, que són l'eina, no pas la finalitat", diu Ortega. Camacho, en canvi, posa en dubte les polítiques de discriminació positiva: "Si estàs en una organització que creu profundament en la igualtat i en el mèrit, no són necessàries".

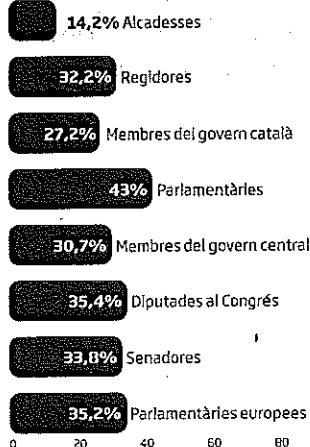
Més enllà de les mesures legislatives, la clau per aconseguir més paritat passa, segons elles, per una racionalització dels horaris perquè la vida personal no impliqui renunciar a aspiracions professionals. "La política està construïda des de la presència a totes hores del dia els set dies de la setmana", explica Simó, una fórmula que "xoca frontalment" amb la manera de ser de les dones i del rol que se'ls assigna. "Quan em pregunten com concilio, sempre responc que tan malament com la

resta de membres del Govern Ortega. I és que no s'acurà la plena igualtat fins que conciliació "deixi de ser només dones", diu Camacho.

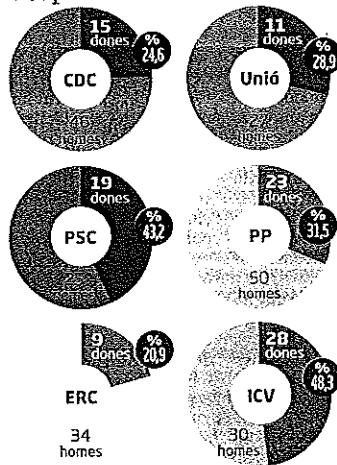
Però si bé les dones han vint oblidades per la Història majúscules, més anònim és la seva feina als ajuntaments heretada de la lluita de moltes al món local", afirma l'alcalde l'Hospitalet de Llobregat, que governa la segona més poblada de Catalunya. "Les dones de la política local som l'oblitada", reivindica l'alcalde de Tossa de Mar, Gisela S. Aquest municipi turístic de està governat per dones 1999, i a les últimes municipals hi havia caps de llista Sense fer soroll i a base col·lectiu el sostre de vidre quedant perquè Tossa de Mar una flor que no fa estiu.

Participació femenina en la política catalana

Per àmbit

Per partit

Fons: Laboratori polític i institucional de les dones / Gràfics: ASA

Carlota

Opinió

ESTHER GIMÉNEZ-SALINAS
RECTORA DE LA URL

El 8 de març del 2010 la Carlota arriba al món i hoveu tot de color blanc: una gran nevada col·lapsa Barcelona. A la tarda, la mare i ella queden aïllades a l'hospital; la ciutat sencera està paralitzada i es veuen escenes insòlites.

Cent anys enrere, també entre el fred i en any de traspàs, naixia Pere Calders, Antonio Machado escrivia *Campos de Castilla* i se'n glaçava el cor d'una altra manera. En fa 200 naixia Dickens i el 1712 Rousseau. Segur que en aquestes dates també van arribar al món dones valentes i intel·ligents, però tret d'un parell d'artistes dels EUA que mai havia sentit anomenar, no n'he trobat cap altra. Durant segles, amb comptades excepcions, les dones no hem pogut ni escriure la nostra pròpia història. La nostra vida ha transcorregut en l'espera privada, a la rebotiga.

Quan li explico a la Carlota, fa que no amb el cap. No m'entén, esclar, però si ho fes, el que li dic li semblaria inconcebible. Per sort, ella està al marge de prohibicions, d'absència de drets i discriminacions. No sap que el sufragi femení va arribar a Espanya el 1931 ni que l'equiparació legal de la dona no es va establir fins a la Constitució del 1978, fa dos dies. Tampoc sap que hi ha països on aquests drets encara no estan reconeguts a les dones, i de vegades penso que si intento explicar-li qui eren les sufragistes pensarà que eren senyores que feien regates al mar.

La Carlota té clar, però, que les nenes com ella tindran plaça a l'escola, a l'institut i a la universitat; que les seves amigues tindran els orígens en qualsevol part del món però que legalment cap d'elles podrà ser discriminada per raons de gènere, origen o condició. Però probablement el més important per a ella no és el que diuen les lleis, sinó que creixi en un ambient en què el més habitual és que el seu pare també cuini, la vagi a buscar a l'escola i li expliqui contes, i que la seva mare treballi, faci esport i gaudeixi llegint, sense que aquests rols estiguin predeterminats.

Les lleis tenen un clar valor pedagògic i ajuden a canviar actituds i valors, però mai poden substituir el que s'ha viscut. No cal ser cap especialista per saber que el més important en la vida d'una persona és la infantesa, créixer en una família en què se senti estimada i respectada. Un espai on els pares o les persones de referència siguin també un valor de transmissió. Però perquè es visqui en aquest context, també cal que es donin condicions externes determinades, i en aquest sentit la misèria i la pobresa no són precisament bones companyes de viatge.

Avui fa 101 anys del primer Dia Internacional de la Dona, 99 més que la Carlota. A ella, amb el seu caràcter valent i el captivador somriure, li respon agafar el relleu.

Entre la batuta del Parlament i la família nombrosa

S.G.

BARCELONA. "El fet de ser mare de quatre fills, estar casada i tenir un càrrec de responsabilitat té els seus problemes de conciliació". És el testimoni de la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, la primera dona de la història de Catalunya que ocupa aquest càrrec i un clar exemple del que suposa per a una política de primera fila compaginar la vida privada i l'activitat pública. Reivindica, però, que la paritat no s'aconsegueix mai si les dones no són capaces de convèncer els homes que la conciliació "és cosa de dos".

De Gispert, segona autoritat de Catalunya després d'Artur Mas, reconeix que va assumir la batuta parlamentària "amb una càrrega de

La presidenta del Parlament, Núria de Gispert, a la seva cadira de l'hemicle de la cambra. CRISTINA CALDERER

responsabilitat una mica més gran que si fos un home" per les expectatives que es van generar amb la feminització del càrrec. A més, ho va fer al capdavant del Parlament més paritari de la història, amb una presència de dones que s'enfila fins al 43% (56 dones d'un total de 135 diputats). Tot i que l'establiment de quotes era una qüestió que li creava recels, reconeix que ha estat un trampolí per a aquelles dones que no s'atrevien a fer el pas.

"L'ideal seria que arribés un dia en què no calgués celebrar el dia de la dona treballadora, perquè voldria dir que estariem en una situació de plena normalitat", afirma la presidenta, que reivindica que encara falta camí per recórrer, en especial, en l'àmbit social i empresarial. —

TAXES SERVEIS BÀSICS

El cànon de l'aigua torna a pujar i acumula un augment d'entre el 51% i el 124% en 5 anys

A Lleida ciutat i en bona part dels municipis de la província, després de l'entrada en vigor de les noves tarifes el passat dia 28 || Les pujades més importants castiguen els usuaris que consumeixen més aigua

J. MARTÍ/H. CULLERÉ

LLEIDA | L'entrada en vigor dels nous pressupostos de la Generalitat després de ser publicats al DOGC el passat 27 de febrer ha comportat una nova pujada del cànon de l'aigua a Lleida ciutat i a la majoria de municipis de la província (entre els quals gairebé tots els de més d'un miler d'habitants) d'entre el 8,66% i el 16,12%, en funció dels trams de consum, a la qual s'haurà de sumar la prevista a la llei d'acompanyament (vegeu el desglossament inferior). Les noves tarifes suposen un pas més en l'espectacular escalada del cànon que s'aplica al consum domèstic, que en menys de cinc anys s'ha encarat un mínim del 51,9% per als usuaris que gasten menys aigua i un 124,35% per als quals en gasten més, com mostra el quadre central.

Aquest augment ve determinat per diversos factors. Un és

SENSE REDUCCIÓ A L'EBRE

L'ACA suprimirà l'any 2013 la rebaxa en la tarifa per als municipis de la conca de l'Ebre

la successiva pujada de la tarifa general. Un altre, que la Generalitat ha anat retallant els coeficients reductors que aplicava a aquesta tarifa en la majoria dels municipis de Lleida i part dels de Tarragona perquè en aquestes zones les competències en matèria d'aigua estan compartides amb la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. I un tercer, que ha retallat els trams de consum amb preus més barats, cosa que ha rebaixat el límit màxim del primer de 10 a 9 metres cúbics mensuals i el segon, de 18 a 15. Això fa que el rebut s'hagi encarat especialment per als principals consumidors, cosa que, d'altra banda, era l'objectiu del Govern per incentivar l'estalvi de l'aigua.

Pel que fa al coeficient reductor, fonts de l'ACA van assenyalar que la llei d'acompanyament dels pressupostos per al 2010 ja preveia una reducció progressiva de la diferència entre conca de l'Ebre i conques internes. L'any passat ja va ser del 0,90%; aquest any, del 0,95%, i està previst que l'any 2013 sigui de l'1%, és a dir, que es deixi d'aplicar.

LES CLAUS

Doble pujada a la capital. A Lleida ciutat també va pujar la tarifa municipal un 9% al gener. El preu és de 0,3897 €/m³, per a un consum de fins a 12 m³ al mes; de 0,4872, per a un consum d'entre 12 i 27 m³; i de 0,8148 €/m³, per als consums superiors.

GENER JULIOL 2007		GENER (FEBRER) 2012		MARÇ 2012	
CONSUM (al mes)	PREU (per m³)	CONSUM (al mes)	PREU (per m³)	CONSUM (al mes)	PREU (per m³)
0-10 m³	0,2794 €	0-9 m³	0,3905 €	0-9 m³	0,4246 €
11-18 m³	0,5862 €	10-15 m³	0,8272 €	10-15 m³	0,9606 €
+ 18 m³	1,4655 €	+ 15 m³	2,0680 €	+ 15 m³	2,4015 €

Exemples de l'impacte de l'increment en la factura mensual del cànon

CONSUM	REBUT 2007	REBUT MARÇ 2012	DIFERÈNCIA
6 m³	1,6764 €	2,5476 €	+51,90 %
9 m³	2,5146 €	3,8214 €	+51,90 %
12 m³	3,9664 €	6,7032 €	+68,99 %
15 m³	5,7250 €	9,585 €	+67,42 %
18 m³	7,4836 €	16,7895 €	+124,35 %

A la imatge, exterior de la depuradora de Lleida a la partida de Sot de Fontanet.

Noves pujades d'entre el 3% i el 12% afegides als pressupostos

La llei d'acompanyament dels pressupostos preveia en l'última redacció una pujada de fins al 10% en el cànon de l'aigua per als consums més alts. D'aquesta manera, el mínim havia de quedar en 0,4469 i el màxim, en un cost de fins a 4,04 euros, com a forma per penalitzar els consums excessius. Tot i així, l'acord posterior entre CiU i PP va modificar les condicions de diverses taxes, entre les quals,

la del cànon. Així, es va pactar mantindre la pujada mínima i incrementar la màxima al 12%. La llei d'acompanyament va ser avalada ahir pel Consell de Garanties Estatutàries i ara els partits podran debatre al Parlament el projecte i les seues modificacions. Aquest també preveu ajornar el cobrament del cànon a ajuntaments i rebaixar el de les subministradores del 0,10 al 0,08%.

Aval jurídic a la nova taxa per recepta, a la turística i a la judicial

El Consell de Garanties Estatutàries va avalar ahir la llei d'acompanyament que implanta noves taxes per recepta, pernoctació hotelera i per a determinats tràmits judicials, a més de la reducció de jornada i sou en un 15 per cent de part dels empleats interins de la Generalitat.

El Consell conclou que aquestes mesures no vulneren l'Estatut ni la Constitució, en contra del que assenyala

el recurs presentat per ICV-EUiA, SI i C's. La taxa sanitària serà d'un euro per recepta amb un límit de 61 euros a l'any i per a farmàcies amb un preu superior a 1,67 euros. La turística, de 0,5 euros per persona de més de 16 anys i dia per a la gran majoria d'hotels de Lleida.

La llei entrarà en vigor una vegada s'aprovi en el pròxim ple del Parlament, previst per als dies 14 i 15.

Una pujada escandalosa

No estan les economies familiars per suportar pujades de preus en productes de primera necessitat, però als nostres governants sembla que els preocupen més altres criteris que el benestar dels seus governats, perquè, altrament, no s'entén que puguin autoritzar una pujada del cànon de l'aigua, que afecta Lleida ciutat i la majoria de municipis de tota la província —inclosos tots els que tenen més de mil habitants—, que oscil·la entre el 8,66 i el 16,12 per cent en funció dels trams de consum, segons el que es preveu als pressupostos de la Generalitat per a aquest any. Ja resulta prou escandalosa aquesta pujada indiscriminada, però encara ho és més si repassem els últims exercicis i comprovem que en els últims cinc anys l'increment del cànon de l'aigua se situa entre el 51 i el 124 per cent. Les raons oficials passen per l'increment de la tarifa general, la retallada dels coeficients reductors que s'apliquen als municipis de Lleida i Tarragona i l'impacte de les mesures per incentivar l'estalvi de l'aigua, però caldria afegir-hi la urgència per pal·liar el preocupant dèficit de l'Agència Catalana de l'Aigua, la necessitat de repartir la factura per pagar les dessalinitzadores i la voluntat política per homologar tarifes entre Barcelona i les comarques perifèriques. El resultat és que el cànon de l'aigua s'ha disparat sense que ningú pateixi per les diferències de costos ni els problemes econòmics dels usuaris i sense que ningú aixequi la veu.